

Num. 13

Barcelona 26 d'Agost de 1899

10 cents

Pèl & Ploma

Ayuntamiento de Madrid

Numero 13 (El punt de les dones)

En res hauriem mimvat la nostra formalitat, prescindint de la promesa que fèiem en el numero passat, de dedicar el present al *bello sexo*, per esser el numero 13 conegut, entre altres motius, pel *punt de les dones*.

Am fonaments tant seriosos se fan cada dia centenaris, aniversaris i *números extraordinarios*, i just és que nosaltres procurem divertir-nos amb un semanari com el nostre (i de vostès), on tot lo que s guanya s gasta: ja que no ns dona res més, al menys que ns dongui greix.

Però per ara ja li estan fent el manec, perquè de resultes d'una *Badalonitis* complicada de *finestritis* M. Z. A. *red catalana*, la Redacció en pes del PEL & PLOMA s va tenir de declarar malalta desde dilluns, a l'hora de la feina.

Figurin-se quin dalt-a-baix! dic malament: un baix a dalt, va esser, perquè sols sen adonà la *Redacció* quan posà ls peus en terra i es va sentir poc colós. Correu, cuiteu, que vingui l metge, que sigui bo, que és per una *Redacció*, que no sigui castellà, i això i allò i lo de més enllà. Va venir el doctor, que és dels nostres; un metge d'aquells que no s pensa que ls pintors són uns ximpls, igual que nosaltres no ns pensem que ls metges són uns *sangredos*. Va donar el seu *visa*, i es va veure clar com un dia que n sigui que la malaltia de la *ploma* del PEL & PLOMA no era cap *bordereau* ni cap *petit bleu*.

Al principi s temia... és a dir, es temia... es temia i no s temia... però innegablement en un moment donat se va temer... quasi que fos la *pesta* o *glaucola*. En tots dos casos, figurin-se el brrrrrrrr!! del pacient (és a dir, pacient: més aviat impacient). Afortunadament, recorda l metge, am molt bon acord, que ls portuguesos són portats a l'exageració, per impulsos climatològics, com en un poble blanc de la costa hi ha un vi que fa viatjar. Els inoportuns habitants d'Oporto pot-ser han pres la *brutícia naturalis* per la *pesta*, i vinguen diners pera que ls *exercitos nacionales* se tornin passamaners. Si en havent acabat, aquests cordons servissin d'alguna cosa!!

Lo més graciós, és a dir, graciós! anem a pams, que no s'hi pot jugar amb aquestes malalties! Però, vaja, un xic graciós sí que ho és, sí! Però, de què s tracta? Ah, sí! Ja ho tinc: d'aquells metges que han anat a olorar la *pesta* d'aprop, i que al tornar es dirigiran les maniobres de fer-se desinfectar! Ah! Si visquessin els que feien lletra per l'Offenbach! Quina opereta tant bufa! Figurin-se aquells dos senyors fent-se netejar les ulleres (si n gasten), i, després de posar-se-les sense tocar-les, començar l'ensabonada, i *duro! duro!! Más jabón!! Usted no hace bastante brumerá!!! Servidor? Silencio y desinfección!!* Total, hora i mitja, sis metres cúbics d'aigua, set respalls de crin vegetal, dos de pèl natural, un de pèl de PEL & PLOMA, mitja ampolla d'anís del mono, cinc unses de savó de Marzella, mitja unsa de savó de Reus, tres barres de savó d'Antequera, una xicra d'oli, tres caixes de *Murias* (o *Miuras*, com diu un conegut meu, que és d'aquells que a casa parla castellà .. d'estar per casa). Aont erem?... Ah, sí!... En fi, una quantitat de polvos d'arròs i antiespasmòdics, olis, vinagres, de tot lo que s necessita pera que ls dos metges se facin desinfectar a fons; però pot-ser no ha passat res i varen dir... *Bueno, una loción y nada más. Shampooing?* No, no!!

(La debilitat em fa perdre l cordillat de les idees que no n'estan gaire; el pols s'agita per moments; l'halè no té importància; la tos, tampoc). Com anavem dient... La... la *pesta*, home!! Ah, sí, la *pesta*! Doncs, res, que, com era natural, la Redacció del PEL & PLOMA no tenia ni la *pesta*, ni tal haca ni tal barraca... «I doncs, què tenia?» «Com vol que ho sapiga jo? Que soc metge, per ventura?» «No; però com està malalt...» «El que està malalt és vostè.» «Miri!!»

Això deu esser el deliri (molt facil). Bé: però, i a tot això què n fem del *bello sexo*? Tenen raó; però hauran de dispensar: no és pas quan un home està en el llit del dolor, postrat per una malaltia que Déu faci que no sigui mortal, que està pera fer numeros, valdament estiguin dedicats a la meitat del genre nostre, que és més car. Vaia una sortida! I, doncs, per què, en lloc d'escriure ximpleries, no s'ho fa escriure per algun amic d'aquells tant seriosos que s fan am vostè o vostè amb ells (és igual)?

Hela! Hela!! Si ja ho fet així; si tot això s'ho ha empegat aquell bona peça de... Ai, noi! Ara no ho vui dir!!

Els dibuixos del numero 13

Del primer pot ben bé dir-sen *el sexo débil* (més debil estic jo: figurin-se: quatre dies de dieta *lacteà*!). Diguin-ho o no, és ben bé un dibuix bonic i ben fet, que és lo que s tracta de demostrar. Si l PEL & PLOMA fos un periodic d'una altra *indòle*, ara afegiríem tres columnes de comentaris que augmentarien la venda; però som reservats, i, sobre tot, reservats de senyores. Del segon dibuix.... ara no men recordo. Pot-ser sen recorden vostès? Com que quan vaig caure (és un dir) malalt encara no estava prou en clar! A menos que representés una *hermosa joven dulcemente recostada sobre el mullido césped, dirigiendo su lánguida mirada hacia donde ha desaparecido, quizás para siempre, el preferido de su corazón*. Vaia, vaia, vaia!!

També podem afegir el dibuix de l'anunci del Teatre Intim, que, com els demés anuncis, és un dibuix dels bons; sinó que com el d'avui paga per quatre, es veu més que és bonic.

Si volen anunciar (segons lo que siga, perquè no convé anunciar segons què) res millor que l PEL & PLOMA. Hi estan suscrits tots els notables de Barcelona (parlem de les intel·ligències), el llegeix la banca, l'industria, el comerç, i més de quatre que no ho sembla, i el veu tot-hom, perquè no solament l'exposen en tots els kioscos, sinó també en llibreries de primera i en les biblioteques de tots els cercles. No l demanin a la llibreria-estancuillo del carril de França, perquè ja l'han demanat més de setcents vuitanta tres amics nostres i doscents quaranta quatre dels pocs que no ho són, i tampoc han fet cas de tanta demanadissa.

Però venda, rai! La salut, la salut! Això és lo que s té de mirar!

L'alegria que passa torna a passar

Quan l'Adrià Gual la posà en escena, am l'exit que ns digueren els diaris sensats i aixelabrats, jo, que hi feia un paper secundari, vaig patir com un condemnat, gracies a una ronquera deguda als crits dels ensajos i a la meva naturalesa atletica, combinades. Va esser un dia que ja... ja, i l'alegria m va passar. Ahir, divendres, la van tornar a fer a Sitges, dirigida per l'Ignasi Iglesias, i m'ha tornat a passar l'alegria sota l nas, perquè no hi pogut anar a veure-la, com hauria sigut el meu desig. A la tercera deurà anar la vençuda, i veurem si la veuré o no.

Tristan & Isolda

En Charles Lamoureux donarà deu representacions de *Tristan et Iseult* al Nouveau Théâtre, de París. Les fetxes seran el 21, 24, 28 i 31 Octubre i 4, 7, 11, 14 i 21 Novembre. Desde el 5 de Setembre se despatxaran localitats, 2, Rue Moncey, París.

Concurs magre i casulà

La *Société des compositeurs de musique* obra un concurs a la millor *ouverture* a gran orquestra, pera l'Exposició internacional de 1900. L'unic premi és de 1.000 francs, que no és gran cosa tractant-se d'una obra que a l'inaugurar-se l'Exposició de Filadelfia se n'executà una pagada a 50.000 dollars. (Era de Wagner, però era d'encarrec.) Ademés, un concurs pera exposició internacional i esser unicament pels francesos, no lliga.

Monument a Charles Garnier

El projecte escullit entra en el sentiment general am que està tractat el gran edifici parisenc, degut a l'artista que s'vol glorificar. Constarà d'un solc de granit rosa, realçat de la mateixa pedra, grisa, soportant un buste del famós arquitecte, entre dugues figures simboliques. El buste i amdós figures seran de bronze, am patina lleugerament daurada, pera harmonisar amb el to general de l'edifici. L'emplaçament és l'axe de la doble pujada que devia anar al palc imperial i que dóna a la Rue Auber.

Fòra del pis!

Senyalem a les mares, pares i demés familia gran un nou llibre den Georges Ohnet, que continúa les batalles de la vida, fetes am soldats de plom i pega dolça. El senyalem pera que per amor de Déu no l deixin llegir, que ja n tenim prou amb en *Falipe Derblé*.

L'ex Théâtre Libre

o sigui l Théâtre Antoine, de París, ha rebut pera representar entre enguany i el 1900 les següents obres:

La Terre, set quadros, trets de la novela den Zola per Hugot i de Saint-Arroman; *La Gilane*, cinc actes, den Jean Richepin; *La Foi*, tres actes, den Brioux; *Père naturel*, tres actes, d'Ernest Depré i Charton; *Hypathie*, cinc actes, de Gabriel Trarieux; *Le Voiturier Henschell*, cinc actes, de Gerhardt Hauptmann, traduïts per J. Thérèl; *Les Petites*, tres actes, de Maurice Biollay; *La Tragédie de la Mort*, un acte, de René Peter; *Le Village voi-*

sin, cinc actes, de Maurice Donnay i Lucien Descaves; *L'Empreinte*, tres actes, d'Abel Hermant; *L'Oasis*, cinc actes, de Jean Jullien; *Le Piège*, tres actes, de Louis de Grammont; *En Paix*, cinc actes, de Bruyère; *Camarades*, cinc actes, d'Adolphe Aderer; *Les Girouettes*, dos actes, de Maurice Vaucaire; *Vallobra*, cinc actes, de Paul Alexis.

Hi han, ademés, altres obres noves den Tailhade, Gustave Kahn, La Jeunesse, de Lorde, Villeroy, Benda i Mounier.

Promet l'Antoine representar novament *Le Canard Sauvage*, d'Ibsen, amb una conferencia de Mme. Séverine; *L'Age difficile*, de Jules Lemaitre; *La Dupe*, de Georges Ancey; *La Révolte*, de Villiers de l'Isle-Adam; *La Puissance des Ténèbres*, de Tolstoi, amb una conferencia den Jean Jaurès; *Richard Darlington*, de Dumas pare; *La Figurante*, den François de Curel; *L'Argent*, d'Emile Fabre.

Am la meitat d'una llista així ns acontentariem aquí, si fos possible representar-ho, fos per qui fos, am l'única condició de fer-ho passablement bé.

Se suscriu al PEL & PLOMA

a Barcelona, en les llibreries de:

A can Parés, 3, Carrer de Petritxol.
L'Avenç, 20, Ronda de l'Universitat.
Verdaguer, 5, Rambla del Mig.
Duran i Bori, 30, carrer de Fernando.
López, llibreria espanyola, 20, Rambla del Mig.
Corne, llibreria francesa, 8 i 10, Rambla del Mig.
Piaget, llibreria francesa, 23, Rambla del Mig.
Cerveseria dels IV Gats, carrer de Montesión.
Kiosco Tasso, Pla de la Boqueria (venda a l'engròs).

a Gràcia, a can Nibó, 91, carrer Major.

a Madrid, Pórticos de Apolo.

PUCHINEL·LIS

4 gats

Tots els dilluns i dimecres, a les 10 de la nit.
Dijous i diumenges, a dos quarts de cinc de la tarda.
Corrida de toros pels Putxinell·lis, els divendres, a les deu del vespre.
Funcions de broma per nois.

Se serveix beure i menjar a totes hores.

Tipografia «L'AVENÇ»: Ronda de l'Universitat, 20, Barcelona. — Telefon 115

Durant la proxima tardor darà una serie de representacions el

TEATRE INTIM

que dirigeix l'ADRIÀ GUAL.

Oportunament se facilitaran els detalls convenients.

Pèl & Ploma ♦ Semmanari a 10 centims

Dibuixat per R. CASAS ✱ ADMINISTRACIÓ: 6, Passeig de Gracia, GRACIA-BARCELONA ✱ Escrit per M. UTRILLO

~~~~~ SUSCRIPCIÓ ~~~~~

Barcelona, limits actuals, un any, 5 ptes. ● Resto de España, un año, 6 ptas. ● Union postale universelle, un an, 7'50 fr

Tots els subscriptors tenen dret al cartell anunciador.

Números atrassats, 25 centims

